

VÝROČNÍ ZPRÁVA FS ČCE V HORNÍCH DUBENKÁCH ZA ROK 2008

Život našeho sboru v minulém roce se jistě dá popsat různými způsoby. Tato zpráva (jak jsme zvyklí) obsahuje hlavně statistický přehled jednotlivých akcí a událostí. Ale i statistika se dá vykládat různě. Je dobré zamyslet se nad tím, jak ta čísla (a ten výčet) vykládáme, jak je hodnotíme, co si od nich slibujeme či co nám v nich chybí. Počty jednotlivých sborových akcí a jejich účastníků může někdo vnímat jako malé, někdo zase jako dostačující. Stejně tak objem finančních prostředků sborem sebraných i vydaných může také někdo považovat za dostatečný či naopak za nedostatečný. Co umožňuje takovéto rozdílné pohledy? Záleží na tom, jaké kdo má požadavky a očekávání. Záleží na představách, co by se mělo dít a co by nemuselo, protože to nepotřebujeme. Záleží na tom, co si každý z Vás od sboru slibuje, co chce od faráře, od staršovstva, od druhých a konečně i od sebe. Tyto požadavky a očekávání se jistě liší. Všichni členové a členky sboru nějak vytváříme společný prostor a nějak naplňujeme společný čas. Každý má poměrně velkou možnost ovlivnit, čím se tento náš prostor a čas naplní. Je možno žádat to, co potřebuji a co mi třeba chybí. A je třeba se i nějak podílet na tom, aby se to stalo skutečností. Volené staršovstvo sboru v tomto jistě nese větší díl odpovědnosti. Staršovstvo též úkoluje faráře, hodnotí ho a motivuje. Úřad faráře sboru ztrácí svůj smysl, kdyby se měl farář obejít bez zakázek, požadavků, nápadů a aktivity členů sboru. Stejně tak by byl pro budoucnost sboru nesmyslnou osobou, jestli by měl být je jakýmsi „servisákem“, který na požádání tu někoho pohřbí, tu pokřtí či oddá a v neděli nám něco řekne. Vyslovit jak hodnotíme současný sborový život, říct čeho si ceníme, co nám naopak chybí a co jsme proto schopni udělat – k tomu právě slouží výroční sborové shromáždění.

Teď už k těm číslům. Nedělní a sváteční bohoslužby byly v Dubenkách 57x s prům. účastí 42 a v Počátkách 23x s prům. úč. 6. Večeři Páně jsme slavili 8x v HD a 2x v Počátkách. Byl pokřtěn Filip Drápal z Batelova. Zemřeli dva členové sboru: Dušan Snížek z Počátek a Božena Ryšavá z Vesce. K 31. 12. 2008 měl náš sbor 234 členů. Z odezvy na aktualizaci sborové kartotéky vyplývá, že přibližně větší polovina členů se ke sboru sama hlásí. Zhruba třetina členů se běžně či „svátečně“ účastní bohoslužeb. Při bohoslužbách nás v minulém roce pravidelně hudebně doprovázeli Mária Chadimová, Klára Šimková a Michal Kešner. Poslední dva jmenovaní se ujali aktivně dobrovolně hry na varhany, poté co se „stálice“ z minulých dvou let M. Chadimová dočasně odebrala na mateřskou dovolenou. Nedělní škola se v minulém roce opět scházela s větší pravidelností. V nedělní škole též děti a mládež nastudovali divadelní hru, kterou předvedli v kostele na Štěpána. V současnosti se o vedení nedělní školy dělí Michaela Kešnerová, Dana Chadimová ml. a Martina Vítková. O pravidelné nedělní zvonění se starali stejní zvoníci jako v minulých letech: Martin Chadim a Pavel Šimek. Při nedělních bohoslužbách nám posloužili kromě místního faráře tito kazatelé a předčitatelé: Petr Vobr (3x), Milan Kořínek (1x), Jan Keřkovský (2x), Štěpán Hájek (1x), David Balcar (2x) a Jan Trusina (1x).

Katechetická (a jiná) shromáždění v týdnu probíhala následovně: Biblické vyučování dětí: v ZŠ HD (10), v ZŠ Kaliště (5), v Počátkách (3). Pro dospělé se konala tzv. Školka pro dospělé – sešli jsme se 9x s prům. účastí 9 a společně jsme hovořili (a občas si společně „hráli“) vždy nad jedním tématem týkajícím se křesťanské víry. Biblické hodiny proběhly v postním a adventním čase celkem 13x celkem na 5 různých místech včetně DPS v Hor. Cerekvi. Díky patří všem, kdo nás pozvali do svého obydlí a umožnili tak příjemná rodinná společenství u jednoho stolu.

V dubnu se v Dubenkách sešla k víkendovému setkání mládež z Jihlavy a od nás (10). V květnu jsme v počtu několika aut navštívili brněnské divadlo Na provázku.

V létě se konal opět 10ti denní dětský tábor u Lovětína, který členové sboru připravili ve spolupráci se skautským oddílem z Počátek. Letos jsme se z důvodu velkého počtu dětí rozdělili na dva táborové turnusy. Děti oblíbený tábor může existovat jen díky dobrovolnické (technické, organizační, výchovné) práci na přípravě a průběhu tábora. V srpnu šest „středněgeneračníků“ vyrazilo na týdenní horskou výpravu na Ukrajinu. V průběhu léta se již po třinácté konalo 6 akcí v rámci našeho festivalu Parrésia. Tentokrát poprvé plně v režii sboru. Jednalo se o 3 nedělní představení po bohoslužbách, 2

sobotní akce a 1 koncert. Nenadále vydařená byla dílna i představení dětského cirkusu LeGrando z Brna, který přilákal řadu místních obyvatel spolu s dětmi. Díky darům, dobrovolnému vstupnému a hlavně dobrovolnické práci některých z vás jsme na festival nedopláceli ze sborových peněz. Na konci léta jsme na shromáždění u studánky Páně vyslechli přednášku emeritního faráře Jana Čapka z Liberce „Spiritualita člověka a dílo Ducha svatého.“ Tohoto shromáždění se účastnilo cca 150 lidí, což je o něco méně než v minulých letech. Na úplném závěru léta jsme se setkali na tábořišti u Lovětína k pečení prasete.

Brigády a stavební práce. V minulém roce jsme nepodnikali žádné finančně nákladnější opravy, protože šetříme na novou střechu na faru. Díky obětavosti a šikovnosti několika členů se však podařilo nově omítnout sanační omítkou schodiště na kruchtu, a opravit omítku vnější obvodové zdi farního dvora. Pořezali jsme a tím zlikvidovali jednu hranici dřeva v prostoru u kostela. Upravili jsme místnost pro důstojnější a funkčnější uložení sborového archivu, pro nějž Jan Sadílek zhotovil dřevěné police. Dle rozhodnutí staršovstva a se souhlasem obce byla nainstalována u fary na cestě ke kostelu nová branka, na níž materiál věnovala firma Zdeňka Chadima a Pavel Kešner. Za organizaci a též lví podíl na realizaci všech prací patří dík Pavlu Šimkovi staršímu.

Další díky patří za všechny větší či menší služby a praktické záležitosti, které si vzal někdo z členek či členů sboru na starost. Jedná se o úklid společných prostor, vánoční výzdobu, přípravu pohoštění, výběr saláru v obcích, výrobu a roznášku sborových dopisů, pokladnictví, sečení zahrady a další věci. Některé věci, jako třeba úklid, visí celý rok na jednom či dvou lidech. Když před lety padl ve staršovstvu návrh na nějakou formu rozpisu služeb alespoň na některé z prací, sklídl tehdy většinou odmítnutí s tím, že to není třeba. Také si nemyslím, že rozpisy jsou záračným řešením, avšak současný stav spoléhání na to, že on to někdo uklidí, když už se na to nebude moci dívat, také není optimální.

Farář v minulém roce podnikl zhruba 50 návštěv a smluvených rozhovorů na faře, což je o něco méně než v minulých letech. Díky patří všem, kteří také navštěvujete zvláště nemocné a osamocené členy sboru, i vám, kteří jim napíšete dopis či zatelefonujete, kteří myslíte na druhé, modlíte se za ně i za celý sbor, i vám, kteří třeba přijedete zpívat na pohřební bohoslužby, i když nejde o pohřeb vám známého člověka. Díky patří také všem členům staršovstva, kteří se v minulém roce sešli k 10 schůzím a věnovali svůj čas, prostředky i nápady k řešení mnoha zejména administrativních a technických věcí, které je třeba během roku řešit.

O finanční situaci sboru i o plánované stavební akci bude přednesena samostatná zpráva. K existenci křesťanského sboru patří vedle sbírání peněz pro vlastní potřeby i sbírky na potřebné mimo náš sbor. K tomuto účelu se během roku koná 8 celocírkevních sbírek. Mimo ty jsme v minulém roce vykonali sbírku na pomoc postiženým v Darfouru, na Diakonii – Domov odpočinku ve stáří v Myslibořicích, formou koupě výrobků na Diakonii Rolnička v Soběslavi a dle rozhodnutí staršovstva též v tomto školním roce (od října do června) podporujeme ve studiu mladou angolskou křesťanku, která je v České republice žadatelkou o azyl.

Závěrem zmíním ještě dvě události, které jsou možná svým významem okrajové, ale z mého pohledu patřily neopomenutelně do dění minulého roku. První věcí je srpnové vniknutí zřejmě opilé mládeže do kostela a poškození lustru. Tento incident byl jen poslední kapkou v záplavě výtržností, které se v uplynulých třech letech děly v prostoru kolem kostela v letních měsících. K řešení situace jsem využil snad všech mírumilovných a přátelských možností, které ovšem nepřinesly změnu. Proto jsme na začátku září přistoupili k již zmíněné instalaci branky do cesty ke kostelu. Zdá se, že to pomohlo, avšak s jistotou to potvrdí až letošní léto. Postavení branky bylo osvětleno obyvatelům obce v místním zpravodaji, abychom předešli mylné interpretaci důvodů pro umístění těchto vrátek. Druhou a tentokrát potěšující akcí byl vánoční koncert pěveckého sboru jindřichohradecké YMCA v neděli 21. 12. v kostele. Koncert navštívilo cca 130 lidí včetně řady místních obyvatel. Proto se nabízí tuto akci další Vánoce zopakovat. (Hawk)

Pro VSS 29. 03. 2009 Tomáš Vítek